

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 17Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719200893
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Markéta Marečková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8719200893.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom JUDr. Markétou Marečkovou v právnej veci žalobkyne G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. C. Č.. XX, XXX XX G. C., právne zastúpená Mgr. Matúš Macko, advokát so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50 424 777, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie sumy 700,-- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 700,-- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobným návrhom doručeným súdu 15.02.2019 žalobkyňa žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 700,-- eur a zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania žalobkyni. Nárok odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11Csr 1/2017 o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola žalobkyňa v postavení spotrebiteľa úspešnou stranou sporu, keď Okresný súd Poprad vyhovel žalobe žalobkyne rozsudkom z 19.04.2018, rozsudok nadobudol právoplatnosť 19.06.2018. Predmetným rozsudkom bol zrušený rozhodcovský rozsudok Stáleho arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov Bratislava zo dňa 28.11.2016. V predmetnom rozsudku bolo konštatované, že právny vzťah medzi účastníkmi je spotrebiteľský vzťah, pričom v predmetnom zmluvnom dojednaní týkajúcom sa zmluvy o úvere súd vidí jeho neprijateľnosť nie v samotnom predmete jeho dojednania, jeho cene, ale v okolnostiach aplikácie ustanovenia. V danom prípade išlo aj o neprijateľnú rozhodcovskú doložku, ktorá je absolútne neplatná so všetkými právnymi dôsledkami. V predmetnom konaní vzhľadom na § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie práva a povinnosti ustanovenej predmetným zákonom a právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práv alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Žalobkyňa ako spotrebiteľ uplatňuje primerané finančné zadostučinenie vo výške 700,-- eur, čo predstavuje približne polovicu sumy, o ktorú sa chcel žalovaný na úkor žalobkyne obohatiť prostredníctvom rozhodnutia rozhodcovského rozsudku z 28.11.2016.

2. Žalovaný so žalobným návrhom nesúhlasil. Uviedol, že z podanej žaloby nevyplýva označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené, a vo vzťahu ku ktorému sa finančné zadostučinenie uplatňuje. Z podanej žaloby nevyplýva ani preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z. v súvislosti s podanou žalobou. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadostučinenie za každé porušenie spotrebiteľského práva, zakotvil by to priamo a neviazal by

ho na to, či sa spotrebiteľ úspešne domáha jeho ochrany na súde. Z podanej žaloby nevyplýva žiadny dôvod vecnej legitímácie žalovaného. Ak žalobca tvrdí, že ním uplatňovaná suma je polovica zo sumy priznanej rozhodcovským rozsudkom, potom logicky žalovaný ako subjekt, ktorý rozhodcovský rozsudok nevydal, nie je pasívne legitimovaným vo vzťahu k tvrdeniam uvádzaným žalovaným. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

3. Žalobkyňa v replike s vyjadrením žalovaného nesúhlasila. Uviedla, že žalovaný nesprávne pochopil inštitút primeraného finančného zadosťučinenia. Práve z tohto nepochopenia prameňa nesprávne závery. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co 192/2016 z 30.11.2017 a na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 53/2016, z ktorého vyplýva, že podľa názoru odvolacieho súdu odradzujúco môže pôsobiť len priznanie zadosťučinenia prevyšujúceho nad 50 % sumy, o ktorú chcel veriteľ spotrebiteľa protiprávne pripraviť, aby veriteľ niesol riziko straty, keďže sa chcel bezdôvodne obohatiť na úkor spotrebiteľa. Pokiaľ žalovaný namieta absenciu zdôvodnenia výšky primeraného finančného zadosťučinenia, uviedol, že zákonodarca žiadnym spôsobom nestanovil spôsob ako správne dospieť k výške primeraného finančného zadosťučinenia v týchto prípadoch. Výška primeraného finančného zadosťučinenia má vychádzať z konkrétnych okolností toho ktorého prípadu, má byť v takej výške, aby došlo k naplneniu všetkých jeho funkcií.

4. Pojednávanie vo veci sa nezúčastnila právna zástupkyňa žalovaného, neúčast' ospravedlnila, nežiadala pojednávanie odročiť. V zmysle § 180 Civilného sporového poriadku súd pojednával v neprítomnosti právnej zástupkyne žalovaného.

5. Na pojednávaní právny zástupca žalobkyne na podanej žalobe trval. Uviedol, že žaloba je v plnom rozsahu dôvodná, keďže došlo k naplneniu hypotézy § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na predložený rozsudok vo veci 11Csr 1/2017 Okresného súdu Poprad, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.06.2018. Vo vzťahu k výške uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal z rozhodcovského rozsudku, prostredníctvom ktorého žalovaný chcel získať nezákonné plnenie vo výške 1.414,11 eur bez príslušenstva. Preto sumu 700,-- eur cca vo výške 50 % zo sumy priznanej rozhodcovským rozsudkom považuje žalobkyňa za primeranú. Žalobkyňa dostala od žalovaného úver vo výške 821,26 eur. V čase vydania rozhodcovského rozsudku už na úver zaplatila 1.030,05 eur. V rámci rozhodcovského konania žalovaný uplatnil nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky.

6. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že v minulosti stále za ňou chodil zástupca žalovanej p. W., ktorý ju vyzýval, aby splatila splátky. Keď hovorila, že nemá peniaze, vyhrážal sa jej. Ďalej k nej prišiel zástupca p. N. z Košíc, chodil za ňou aj v sobotu. Vyhrážal sa jej, že keď nezaplatí splátku, bude si účtovať aj cestovné.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie prostriedkami procesného útoku: výsluchom právneho zástupcu žalobkyne, žalobkyne, rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 11Csr 1/2017 z 19.04.2018 a ostatnými listinnými dôkazmi, pričom žalovaný predložil v konaní prostriedky procesnej obrany: vyjadrenie právnej zástupkyne žalovaného, iné prostriedky procesnej obrany nepredložil. Z prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. V predmetnom konaní žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok titulom § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z. ako osoba, ktorá na súde úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa a v tomto konaní uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného vo výške 700,-- eur. Uplatnená výška primeraného zadosťučinenia podľa vyjadrenia žalobkyne predstavuje cca 50 % v rámci vydaného rozhodcovského rozsudku z 28.11.2016, podľa ktorého žalobkyňa mala uhradiť žalovanému sumu 1.414,11 eur bez príslušenstva.

9. Z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 11Csr 1/2017 z 19.04.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.06.2018 súd zistil, že súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov z.v.p.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava, sp. zn. 108/01/16 zo dňa 28.11.2016, ktorým žalobkyňou zaviazal na zaplatenie sumy 1.130,43 eur s príslušenstvom.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona 250/2007 o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v

znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Po vykonaní dokazovania súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán a dospel k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je v plnom rozsahu dôvodná.

12. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa sa v konaní vedenom pred Okresným súdom Poprad sp. zn. 11Csr 1/2017, v ktorom súd rozhodol rozsudkom z 19.04.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.06.2018, úspešne domohla rozhodnutia o porušení práv žalobcu ako spotrebiteľa ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými právnym predpismi, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Žalovaný vo vyjadrení, t. j. prostriedkom procesnej obrany, nárok rozporoval.

13. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti.

14. Pri posudzovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd po vykonaní dokazovania prostriedkami procesného útoku dospel k záveru, že priznanie finančného zadosťučinenia pre žalobkyňu titulom porušenia práva spotrebiteľa zo strany žalovaného je dôvodné do uplatnenej výšky 700,-- eur, ktorá predstavuje cca 50 % zo sumy, ktorú priznal rozhodcovský súd v rámci rozhodcovského konania žalovanému vo vzťahu k žalobkyni, pričom Okresný súd Poprad v konaní sp. zn. 11Csr 1/2017 zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok. Rozhodcovský rozsudok neakceptoval kritéria ochrany spotrebiteľa, je zmätočný a arbitrážne nepreskúmateľný. Bezdôvodným nerešpektovaním záväzných aplikačných pravidiel odoprel ochranu spotrebiteľovi - žalobkyni. Je potrebné uviesť, že zákon pre vznik nároku na priznanie finančného zadosťučinenia nevyžaduje, aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, postačuje reálna hrozba konkrétnej ujmy vo vzťahu k spotrebiteľovi. U žalobkyne došlo ku konkrétnej ujme, keď v rámci konania, ktoré predchádzalo rozhodcovskému rozsudku zo strany žalovaného, bola prostredníctvom jeho zástupcu neustále vyzývaná na plnenie jednotlivých splátok úveru, pričom v čase vydania rozhodcovského rozsudku už na poskytnutý úver vo výške 821,26 eur zaplatila žalobkyňa 1.030,05 eur. Uvedené reálne vyvolalo u žalobkyne stresové situácie a psychické napätie. Sumu 700,-- eur ako priznanie finančného zadosťučinenia preto súd považuje za primeranú sumu vzhľadom na výšku, na ktorú zaviazal pôvodne rozhodcovský rozsudok Stáleho arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov z 28.11.2016 žalobkyňu vo vzťahu k žalovanému. Aj s ohľadom na rozhodovacia prax iných súdov, súd mal za to, že primerané finančné zadosťučinenie vo výške 700,-- eur v tejto veci spĺňa kritéria primeranosti.

15. Na margo veci treba dodať, že výšku primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné určiť tak, aby primerané finančné zadosťučinenie plnilo funkciu satisfakčnú, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a ďalej výšku primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s ekonomicky a právne silnejším dodávateľom. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené kritéria súd mal za to, že suma 700,-- eur vo vzťahu k výške uplatnenej pohľadávky žalovaného voči žalobcovi v rozhodcovskom konaní, plní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, a že bude mať

dostatočný satisfakčný charakter pre žalobcu a sankčný charakter pre žalovaného a bude odmenou pre žalobcu, že sa pustil do sporu so žalovaným.

16. Súd poukazuje na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove, keď vo veci 20Co 192/2016 krajský súd zaoberajúc sa uvedenou problematikou konštatoval: „Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. V konaní sa žalobkyňa proti uplatnenému nároku aktívne bránila, pričom od nej ako od priemerného spotrebiteľa a laika v oblasti práva nemožno žiadať, aby svoju obranu v konaní aj právne odôvodnila s poukazom na zákon o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru odvolacieho súdu na úspešné uplatnenie práva postačuje aj to, keď spotrebiteľ vyjadrí nesúhlas s uplatnenou pohľadávkou.“ Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov vo veci sp. zn. 3Co 53/2016 zo 04.10.2016, podľa ktorého „Podľa názoru odvolacieho súdu odradzujúco môže pôsobiť len hrozba straty prevyšujúca nad 50 % sumy, o ktorú chcel veriteľ spotrebiteľa protiprávne pripraviť, aby veriteľ niesol riziko straty, keďže sa chcel bezdôvodne obohatiť na úkor spotrebiteľa“.

17. Vo vzťahu k namietanej pasívnej legitímácii žalovaného v konaní, súd dospel k záveru, že žalovaný je pasívne legitimovanou stranou sporu, keď z ustanovenie § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že spotrebiteľ má právo za podmienok ustanovených zákonom na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti stanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. V danom prípade zodpovedá za porušenie práva spotrebiteľa - žalobkyne práve žalovaný, ktorý so žalobkyňou uzatvoril zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 960,- eur, v skutočnosti podľa vyjadrenia žalobkyne 821,26 eur, pričom v čase vydania rozhodcovského rozsudku už na úver žalobkyňa, podľa vyjadrenia jej právneho zástupcu, zaplatila 930,05 eur. Pokiaľ v konaní Okresného súdu Poprad sp. zn. 11Csr 1/2017 bolo konštatované porušenie práva spotrebiteľa, ktoré vyplývalo z rozhodnutia Stáleho arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov, za uvedené porušenie práva spotrebiteľa zodpovedá práve žalovaný. Žalobkyňa v konaní preukázala splnenie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z. Na základe uvedených skutočností, v súlade s citovanou právnou úpravou, súd rozhodol tak ako je uvedené v enunciate rozsudku.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd priznal žalobkyňi náhradu trov konania v plnom rozsahu vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa bola úspešnou stranou sporu v plnom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.